

at man kan sige, at de have bygget paa denne Tillid, og at denne nu vilde blive svigtet, naar der kom andre Medlemmer i Ministeriet. Men dette Thing er heller ikke evigt; det har levet 2 Trediedele af sit Liv; næste Gang træder det for sidste Gang sammen. Det er vel muligt, at det kommende Thing vil vise den samme store Generositet, som dette Thing skal have lagt for Dagen; men Ingen kan dog indstaae for, at det ikke vil slaae ind paa en anden Vej; thi man maa dog indrømme, at ogsaa Thingene ere udfatte for at komme paa Afveie, for at fare vild, at ogsaa der kan undertiden Indflydelse gjøre sig gjældende, som ikke ere uønskelige, Eidsensflabene kunne komme i Bevægelse og Thinget kan lade sig henrive af enkelte Ledere til at gaae langt videre, end man af Hensyn til Statens Tare kunde ønske; man kunde jo dog tænke sig, at Sligt kunde see. Vilde man da ansee det for rigtigt, at det var paa den Maade slaet fast, at ikke dette Thing, men det kommende Thing, det som kom paa Afveie, skulde raade over disse Lønninger, at de vare udleverede til det, og at det gennem Finantsloven skulde udøve den hele overveieende Indflydelse med Hensyn til deres Ansættelse? Saa siger man maaskee, det er en Bestemmelse, som staaer i Finantsloven; den er ikke slaet fast ved Lov, den har ikke den samme Charakter som det, der er vedtaget ved Lov. Men dersom nu et kommende Thing skulde gjøre Statstjenesten umulig ved at nægte en saadan snevrere Bevilling, da vilde det vise sig, at den Forudsætning, hvorpaa Opførelsen af denne Post bevoer, den Forudsætning nemlig, at Folkethinget er i Overensstemmelse med de forskjellige Grene af den lovgivende Magt i denne Sag, var bristet. Det, at Posten staaer i Finantsloven, har ikke den samme Betydning, som naar den staaer i en Lov; det kan og tør jeg ikke indrømme, og om ogsaa jeg vilde indrømme det, saa kan jeg dog ikke derved give Sagen en anden Betydning, end den har; thi det kommer jo ikke an paa min Ansættelse. Vilde jeg sige, at den Kreds af Lamper, som hænge i Loftet, var en Sol, vilde den ikke destomindre vedblive at være Lamper, og saaledes vedbliver ogsaa denne Post, uanset hvad jeg siger, at

være en i Finantsloven for eet Aar optagen Bestemmelse. Saaledes er Forholdet, det maa den ærede Rigsdagsmand være enig med mig i. (Tscherning: Forbeholdsparagraphen!). Forbeholdsparagraphen — naar en saadan staaer der, skal den opretholdes; men Finantsloven gjælder selv med alle Forbehold kun for eet Aar. Den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) veed det meget godt; men han har været henreven af Eidsensflaben, og dette har forhindret ham i at see denne Sags rette Sammenhæng.

Ordføreren: Naar man stiller sig paa det Standpunkt, som den høitærede Minister gjentagne Gange har indtaget, forekommer det mig netop, at man maa komme til det Resultat, at der ligger mere Billighed i det Forslag, som Udvalget er fremkommet med, end i det, som Landstthinget og Regjeringen holde paa. Tingen er den, at denne Sag vil faae to Perioder, hvortil Overgangen er betegnet ved Lønningsloven. Den ene Periode er den, der ligger efter Lønningslovenes Givelse, den anden er den, der ligger forud for Lønningslovens Givelse. Derom ere Alle enige, og derom er ingen Strid, at efter at Lønningsloven er givet, er den sidste Periode gaaet op i Loven, og at alle Dele af den lovgivende Magt skulle have lige Indflydelse paa Lønningsloven. Det er altsaa blot den Tid, der ligger forud for Lønningsloven, hvorom Uenigheden finder Sted, og hvad sige da nu vi, der holde paa Udvalgets Forslag, i denne Henseende: — Vi sige, at vi ville gaae saa nær som muligt med Hensyn til den Ret, der tilkommer alle Dele af den lovgivende Magt til at have Indflydelse derpaa; men Regjeringen siger, at vi ville gaae saa langt som muligt fra denne Tanke, fordi ikke enhver Deel af den lovgivende Magt faaer lige megen Indflydelse paa Finantsloven, men det er dog vist, at de faae nogen Indflydelse, thi baade Regjeringen og Landstthinget have Indflydelse paa Finantsloven. Naar man altsaa følger den Vej, som Udvalget har foreslaaet, er der ingen Forskjel fra det Dieblis, Lønningsloven er antagen, og indtil den foreligger, komme vi det rette Princip nærmere end Regjeringen og Landstthinget, idet Landstthinget vil lægge